

3. Zarzut trzeci, podniesiony pomocniczo na poparcie żądania stwierdzenia nieważności, dotyczący błędów w wykładni.

- Należy stwierdzić nieważność decyzji Komisji zawartej w ww. pismach z dnia 14 i 21 lutego 2017 r., gdyż Komisja dokonała błędnej wykładni: i) przepisów określających jej uprawnienia w dziedzinie harmonizacji satelitarnych usług komunikacji ruchomej; ii) zakresu jej obowiązków w kwestii zapewnienia pełnego poszanowania ogólnych zasad prawa Unii w dziedzinie zamówień publicznych, które mają zastosowanie w tej sprawie; iii) jej obowiązków w zakresie zapobiegania rozbieżnościom w decyzjach przyjmowanych przez państwa członkowskie oraz zapewnienia, że wewnętrzny rynek ogólnoeuropejskich satelitarnych usług komunikacji ruchomej gwarantujących powszechną łączność nie ulegnie fragmentacji oraz iv) zakresu jej obowiązku lojalnej współpracy w celu wspomagania państw członkowskich w wykonywaniu zadań wynikających z traktatów.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2017 r. – Labiri/EKES

(Sprawa T-256/17)

(2017/C 213/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Vassiliki Labiri (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci J.N. Louis i N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego o niewykonywaniu w dobrej wierze pkt 3 ugody zawartej przez strony;
- zobowiązanie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego do zapłaty skarżącej kwoty 250 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 266 TFUE, w zakresie w jakim zaskarżona decyzja, zgodnie z którą strona pozwana nie miała możliwości wykonać ugody zawartej w ramach polubownego rozstrzygnięcia sporu w sprawie F-33/15, Labiri/EKES, stanowiła niewykonanie orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. To niezgodne z prawem zaniechanie wykonania ugody stanowiło ponadto naruszenie obowiązku staranności w stosunku do strony skarżącej, obowiązku lojalnej współpracy przewidzianego w art. 4 ust.3 TUE, zasad wykonania w dobrej wierze dobrowolnych porozumień zawartych pomiędzy stronami, jak również zasady dobrej administracji oraz obowiązku wspomagania wynikającego z art. 24 regulaminu pracowniczego urzędników.
2. Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy, polegającego konkretnie na nadużyciu proceduralnym, w zakresie w jakim strona pozwana nigdy nie miała zamiaru lojalnego wykonania ugody zawartej między stronami i podpisała tę ugode jedynie w celu wycofania skargi w sprawie F-33/15.